

- nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2014/59/UE o dziennej stawce w wysokości 51 456 € i naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2014/59/UE upłynął w dniu 31 grudnia 2014r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173, s. 190.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 października 2015 r. w sprawach połączonych T-659/13 i T-660/13, Republika Czeska/Komisja, wniesione w dniu 23 grudnia 2015 r. przez Republikę Czeską

(Sprawa C-696/15 P)

(2016/C 078/09)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i T. Müller, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- stwierdzenie nieważności rozporządzeń nr 885/2013 ⁽¹⁾ i nr 886/2013 ⁽²⁾, w całości, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;

ewentualnie o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 1, art. 8 i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 885/2013 oraz art. 5 ust. 1, art. 9 i art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 886/2013, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasady pewności prawa. W zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo, dochodząc do wniosku, że obowiązki przewidziane w rozporządzeniach nr 885/2013 i nr 886/2013 nie mają zastosowania do państwa członkowskiego, które nie zdecydowało się jeszcze na wdrożenie na swym terytorium aplikacji i usług w zakresie inteligentnych systemów transportowych, chociaż wnioski takie nie wynika ze wskazanych rozporządzeń.

Zarzut drugi jest oparty na naruszeniu art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo, dochodząc do wniosku, że w sytuacji gdy Komisja przyjmuje akt w ramach uprawnień delegowanych, dysponuje ona zakresem uznania wystarczająco szerokim, aby nie musiała działać w granicach wyznaczonych przez konkretne przepisy delegujące.

Zarzut trzeci dotyczy uchybień proceduralnych w postępowaniu przed Sądem. W zaskarżonym wyroku Sąd istotnie przeznaczył niektóre argumenty podniesione przez Republikę Czeską, a do niektórych z podniesionych przez to państwo argumentów nie odniósł się wcale. Te uchybienia proceduralne miały zasadniczy wpływ na dokonaną przez Sąd ocenę zarzutów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 247, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 247, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 24 grudnia 2015 r. – Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Brockenhurst College

(Sprawa C-699/15)

(2016/C 078/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Strona pozwana: Brockenhurst College

Pytania prejudycjalne

- 1) W kontekście art. 132 ust. 1 lit. i) dyrektywy VAT ⁽¹⁾ – czy świadczenie usług gastronomicznych i rozrywkowych przez instytucję edukacyjną na rzecz osób z zewnątrz płacących za te usługi (niebędących odbiorcami świadczenia głównego, tj. usługi kształcenia) jest „ściśle związane” ze świadczeniem usług edukacyjnych w okolicznościach, w których w świadczenie tych usług zaangażowani są słuchacze (będący odbiorcami świadczenia głównego, tj. usługi kształcenia) w toku kształcenia, a samo ich świadczenie stanowi istotny element ich kształcenia?
- 2) Czy dla ustalenia, czy świadczenie usług gastronomicznych i rozrywkowych podlega zwolnieniu przewidzianemu w art. 132 ust. 1 lit. i) jako świadczenie usług „ściśle związanych” ze świadczeniem usług edukacyjnych:
 - a) istotne jest, że słuchacze w większym stopniu korzystają z faktu zaangażowania w świadczenie danych usług niż z samego przedmiotu tych usług;
 - b) istotne jest, że bezpośrednimi lub pośrednimi odbiorcami lub konsumentami danych usług nie są słuchacze, ale osoby z zewnątrz, które płacą za nie i które nie są odbiorcami świadczenia głównego, tj. usługi kształcenia;